

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: “Τα πάντα τα προσφέρουμε στον δωρεοδότη Κύριο, όπως και ο Άγιος Φανούριος”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Ο Άγιος Φανούριος είναι από τους πιο αγαπητούς άγιους σε όλο τον ελληνικό λαό, που κάθε χρόνο τιμά και πανηγυρίζει την μνήμη του στις 27 Αυγούστου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων **κ. Τιμόθεος**, το εσπέρας της Δευτέρας 26 Αυγούστου 2024, χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού επί τη ιερά μνήμη του αγίου, στο ομώνυμο Ιερό Παρεκκλήσιο Τ.Κ. Ασπρόγειας Φαρσάλων.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε:

“Βρισκόμαστε λοιπόν, αδελφοί, όπως κάθε χρόνο, σε αυτόν τον πολύ όμορφο τόπο, σε αυτόν τον λοφίσκο, των Ασπρογείων και κυκλούμε όλοι μαζί τον Ιερό Ναό του Αγίου Φανουρίου, που η ευσέβεια και η αγάπη των Χριστιανών, των αδελφών μας

τον έχει ανεγείρει. Και ερχόμαστε όλοι μας, να τελειώσουμε την ακολουθία του Εσπερινού, να προσκυνήσουμε το εικόνισμα του Αγίου, να του καταθέσουμε αιτήματα μέσα από τα βάθη της ψυχής μας και του νοός μας και να τον παρακαλέσουμε να είναι ταχύς εις αντίληψιν, όλων αυτών των οποίων ο άνθρωπος έχει ανάγκη και βέβαια, όπως έθος υπάρχει μέσα στην Εκκλησία, προσφέρουμε και δώρα. Τις πίτες του Αγίου, ή την αρτοκλασία, τα οποία ήδη ευλογήθηκαν και θα διανεμηθούν στους πιστούς. Και βέβαια εάν προσέχαμε λίγο και τα πολύ ωραία λόγια της ευχής που ευλογούμε την αρτοκλασία, θα ακούσουμε ότι, ευλογούμε τους άρτους και τους διανέμουμε, τους διαμοιράζουμε, «ίνα και οι εξ' αυτών μετά λαμβάνοντες, ευλογηθήσονται». Δηλαδή να πάρουν ευλογία αυτοί οι οποίοι θα μεταλάβουν, θα μετέχουν, θα φάνε δηλαδή από αυτούς τους ευλογημένους άρτους, από αυτές τις ευλογημένες προσφορές των χριστιανών. Και αυτό το γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά, ότι είναι έθος, συνήθεια και γεγονός εκκλησιαστικό μέσα στην εκκλησιαστική κοινωνία, όπου μας αναγάγει στο θαύμα του πολλαπλασιασμού των άρτων από τον Κύριό μας, τον Ιησού Χριστό.

Βλέπετε ότι μέσα στη ζωή της Εκκλησίας έχουμε ως οδοδείκτες και οδηγούς, την Αγία Γραφή, την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, αλλά και την Ιερά Παράδοση, η οποία Ιερά Παράδοση της Εκκλησίας είναι της ίδιας βαρύτητος με τα βιβλία της Καινής Διαθήκης. Γιατί η παράδοση της Εκκλησίας ερμηνεύει τα βιβλία της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης. Γιατί εκεί μέσα υπάρχουν ο εγγεγραμμένος, ο καταγεγραμμένος Λόγος του Θεού. Αλλά στην Ιερά Παράδοση υπάρχει ο καταγεγραμμένος Λόγος του Θεού μέσα στις καρδιές των ευσεβών ορθοδόξων Χριστιανών, οι οποίοι ζουν κατά Χριστόν εμπειρικά. Βιώνουν δηλαδή την παρουσία του Θεού.

Όμως, εκτός από αυτήν την εμπειρία της θεώσεως, που ο Θεός μας δίνει σε όλους μας, δια του Αγίου Βαπτίσματός μας και της μετοχής μας στα μυστήρια της Βασιλείας του Θεού και κυρίως εις το Σώμα Του και εις το Αίμα Του, έχουμε λοιπόν και το έθος, το να ευλογούμε και να προσφέρουμε. Και οι προσφέροντες, εμείς που τα προσφέρουμε, πάλι να επιστρέφουν σε εμάς, ώστε να μεταλαμβάνουμε από αυτά και να ευλογούμεθα και να αγιαζόμαστε μέσα εις την ζωή μας. Βέβαια, ξέρετε,

επειδή εκεί ενυπάρχει το πνεύμα και η ύλη, ενυπάρχει και ο πειρασμός. Και αυτό είναι το οποίο θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί στην ζωή μας και να τα διαχωρίζουμε με πνεύμα Θεού και γνώσεως και εμπειρικής κατανόησης της παρουσίας του Θεού στη ζωή μας. Και τι θέλω να πω; Εάν ανατρέξουμε στο κατά Ματθαίον ιερό Ευαγγέλιο, αν δεν κάνω λάθος, εκεί στο 5ο κεφάλαιο είναι, όπου έχουμε τον πολλαπλασιασμό των πέντε άρτων και των δύο ιχθύων, εκεί όπου ο Κύριος ευρίσκετο σε ένα λόφο και πάρα μεγάλος αριθμός ανθρώπων τον άκουγαν που τους δίδασκε και τους αποκάλυπτε την βασιλεία του Θεού, και όταν οι μαθητές είπαν εις τον Κύριο ότι πρέπει να απολύσει τους όχλους, να τους αφήσει σιγά σιγά να φύγουν και να πάνε, λέγει, να αγοράσουν τροφάς εις στα πλησιόχωρα μέρη, εκείνος τους απαντάει στους μαθητές ότι δεν χρειάζεται, δώστε τους να φάνε το δικό μας φαγητό. Βέβαια το φαγητό του Κυρίου και των μαθητών, όπως καταγράφεται, ήταν οι πέντε άρτοι και τα δύο ψάρια, τα οποία όμως ο Κύριος τα ευλόγησε και πολλαπλασιάστηκαν, διανεμήθηκαν σε όλους τους παρόντες, που σύμφωνα με το ευαγγελικό κείμενο ήταν 5000 άνδρες χωρίς λέει γυναικών και τέκνων, άρα ήταν πολύ μεγαλύτερος ο αριθμός και περίσσεψαν λέγει, και δώδεκα κοφίνοι πλήρεις. Αυτό είναι εσχατολογική έννοια και σημασία, την οποία δεν θα την προσεγγίσουμε τώρα, αλλά θα πάμε λίγο παρακάτω. Όταν είδαν το θαύμα, όλος αυτός ο λαός αποφάσισε να πάρει τον Κύριο και να τον ανακηρύξει Βασιλέα. Έναν τέτοιο βασιλέα θέλουμε. Να καθόμαστε, να ακούμε, να μην εργαζόμαστε, να μας προσφέρει φαγητό, κάτι που μας λείπει. Βλέπετε λοιπόν, πώς μπαίνει η πειρασμική καταστάσις εκεί όπου έχουμε πνεύμα και ύλη και ακουμπάνε αυτά τα δύο, οι δύο έννοιες και τα δύο αγαθά, γιατί είναι πολύ σπουδαία αγαθά. Δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς την ύλη, αλλά δεν μπορούμε να υπάρξουμε και χωρίς το πνεύμα. Εύκολα ο άνθρωπος λοιπόν, φεύγει από το πνεύμα και μετακυλά στην ύλη, και γίνεται μόνο υλικός. Και βέβαια, ο Κύριος, για να μην σκανδαλιστούν οι μαθητές, γιατί δεν είχαν ακόμη πνεύμα άγιο και δεν μπορούσαν να κατανοήσουν την αποκεκαλυμμένη εν Χριστώ αλήθεια τους υπέδειξε να φύγουν, για να απολύσει αυτός τους όχλους και να μην μπουν στον πειρασμό και οι μαθητές, ότι έναν τέτοιο διδάσκαλο έχουμε και έναν τέτοιο κύριο έχουμε ανάμεσά μας, ο οποίος μπορεί να μας τα προσφέρει όλα.

Τον δέκατο τέταρτο αιώνα σκάπτοντας εις τα θεμέλια του παλαιού κάστρου της Ρόδου, ανευρίσκεται μαζί με τα άλλα χαλάσματα και ένα εικόνισμα, μια εικόνα, σε πολύ καλή κατάσταση, η οποία παρουσίαζε έναν νέο, στρατιωτικό, με την στρατιωτική ενδυμασία του τρίτου αιώνας, άρα αναγαγόμαστε σε εκείνη την εποχή, των διωγμών της εκκλησίας, ο οποίος εις το κέντρον επαρίστατο εκείνος, κρατώντας μία λαμπάδα αναμμένη και τον Τίμιο Σταυρό, το σύμβολο του Τιμίου Σταυρού και περίξ της εικόνας γύρω γύρω από την εικόνα, τα μαρτύριά του. Το πώς δηλαδή έζησε κατά Χριστόν, επέστευσε, ομολόγησε και μαρτύρησε για την πίστη του στον Ιησού Χριστό. Έγινε γνωστός στην πόλη της Ρόδου. Έγινε γνωστός σε όλο το νησί της Ρόδου. Όπως πάντοτε γίνεται σε κάθε τόπο υπάρχουν και άνθρωποι εκτός του τόπου αυτού για κάποιες υποχρεώσεις, τρεις ιερείς τους οποίους τους είχαν συλλάβει οι Αγαρηνοί προσεύχονται στον Άγιο Φανούριο και ελευθερώνονται, Κρήτες, ιερείς, οι οποίοι επιστρέφουν στην πατρίδα τους στην Κρήτη, μεταλαμπαδεύουν εκεί το θαύμα και την μνήμη του Αγίου Φανουρίου, στη συνέχεια στην Κύπρο, στην Ελλάδα και στον κόσμο ολόκληρο και πλέον γίνεται

γνωστός ο Ιερός Φανούριος. Τον οποίον η εκκλησία τον φέρνει ανάμεσα μας, για να μας δείξει την πίστη του, την ομολογία του και το μαρτύριό του, αλλά και την παρρησία του ενώπιον του Θεού. Διαβάσαμε στο πρώτο παλαιοδιαθηκικό ανάγνωσμα από τον προφήτη Ησαΐα που μας λέει ο Προφήτης «φέрте μου μπροστά μου τους μάρτυρές σας ποιοι είναι οι μάρτυρές σας»; Και βέβαια, η Ορθόδοξη Εκκλησία έχει τον πρωτομάρτυρά της στον Κύριό μας, τον Ιησού Χριστό, οποίος πρώτος έχυσε το τίμιο αίμα του επάνω στον Γολγοθά, στον Τίμιο Σταυρό και στη συνέχεια όλους αυτούς οι οποίοι επίστευσαν στο πρόσωπό του και στο έργο του και στη διδασκαλία του, οι οποίοι αναδεικνύονται μάρτυρες της πίστεως και οι οποίοι συνθέτουν αυτήν την μεγάλη εκκλησία, την Οικουμενική Εκκλησία του Χριστού, όπου βέβαια μετέχουμε και εμείς, ο κάθε ορθόδοξος χριστιανός, ευσεβής, ο οποίος προσέρχεται μετά φόβου και τρόμου, ενώπιον του θρόνου της δόξης του Θεού. Εκεί θα πρέπει λοιπόν να μάθουμε ο αγώνας μας να είναι όπως λέγει ο Απόστολος Παύλος, «όχι προς αίμα και σάρκα». Όχι στα πράγματα, δηλαδή τα ανθρώπινα και της καθημερινότητας, αλλά προς τα πνευματικά εν της επ' ουρανίους, δηλαδή σε όλα αυτά ο αγώνας μας να είναι σε όλα αυτά τα οποία μας απομακρύνουν από την χάρη και από το έλεος του Θεού.

Ευλογία δώσαμε στις φανουρόπιτες, αλλά το αξίωμα δεν είναι η φανουρόπιτα, αλλά ο Θεός ο οποίος ευλόγησε την φανουρόπιτα. Και μετέχουμε στην ευλογία για της τροφής. Ο αγώνας μας δεν είναι το πόσες και πού θα τις προσφέρουμε και πόσα θα ζητήσουμε; Αλλά πώς θα μάθουμε να ζητάμε στη ζωή μας το έλεος του Θεού; Γιατί ο Χριστός αυτός αυτό μας είπε. «Ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και ταύτα πάντα προστεθήσονται υμίν» πρώτα θα ζητάτε να είστε μαζί μου γιατί αυτός είναι η Βασιλεία. Έτσι και όλα, λέει, θα έρχονται το ένα μετά το άλλο και θα προστίθενται.

Εμείς τα αλλάζουμε λίγο. Γινόμαστε όπως είπαμε υλιστικοί και νομίζουμε ότι προσφέροντας την Φανουρόπιτα μπορούμε κάτι να εξαγοράσουμε. Αλλά ο αγώνας μας είπαμε είναι προς τα «πνευματικά εν της επ' ουρανίοις». Δηλαδή στις σκοτεινές δυνάμεις, που αντιμάχονται τον άνθρωπο και αντιστρατεύονται το θέλημα του Θεού και εμείς αυτό θα πρέπει να μάθουμε να κάνουμε στη ζωή μας, ενωνόμενοι με την Βασιλεία με τον Κύριό μας τον Ιησού Χριστό, να απολαμβάνουμε τις πρεσβείες του Αγίου Φανουρίου και όλων των Αγίων της πίστεώς μας.

Αυτή είναι η ορθόδοξη διδασκαλία αδελφοί, περί του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, περί της Εκκλησίας μας, περί των Αγίων, περί των προσφορών, των απολαβών και των ευλογιών μέσα στην Εκκλησία. Τα πάντα τα προσφέρουμε στον δωρεοδότη Κύριο, όπως και ο Άγιος Φανούριος προσέφερε τη ζωή του και μαρτύρησε και καθόρισε ο Θεός για συγκεκριμένους λόγους, και ποιοί ήταν τότε οι συγκεκριμένοι ιστορικοί λόγοι; Το νησί της Ρόδου, όπως και τα Επτάνησα, ήταν υποδουλωμένα στους Ρωμαιοκαθολικούς, που ετοιμάζονταν να εγκαθιδρύσουν εκεί λατίνους

επισκόπους, να τους αλλάξουν την πίστη τους. Χριστιανοί, λέει, είμαστε και εμείς! Και να χαθεί η Ορθοδοξία. Έπρεπε λοιπόν σε ένα οριακό σημείο, ο Θεός να παρουσιάσει κάτι, για να επιβεβαιώσει την δύναμή του διά των Αγίων της πίστεως, όπως του Αγίου Φανουρίου και να αντιστρέψει τους ανθρώπους να παραμείνουν προσηλωμένοι εις την Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία που είναι η Εκκλησία των Ορθοδόξων Χριστιανών.

Αυτό λοιπόν εμείς παίρνουμε ως μήνυμα στη ζωή μας, από τη ζωή των Αγίων και από την ζωή των κάθε τι που προσφέρουμε μέσα στον Ναό. Τα προσφέρουμε οφειλετικώς, όχι για να πάρουμε κάτι πίσω. Ό,τι προσφέρουμε λοιπόν απόψε και όπου γίνεται η τιμή προς τον Άγιο Φανούριο, τα προσφέρουμε προς δόξα Θεού και προς αγαλίαση των πιστών. Διότι όλοι μας δεν φέραμε Φανουρόπιτα! Κάποιοι φέρανε, αλλά όλοι θα πάρουνε! Αυτή είναι η κοινωνία των προσώπων. Η μετοχή δηλαδή. Στην ευλογία, στη βασιλεία στη δόξα του Θεού.

Εύχομαι λοιπόν και προσεύχομαι κι εσείς αδελφοί ομοίως να κάνετε, η ζωή μας να αναγάζεται δια των υλικών, εις τα πνευματικά. Να χαριτονώμαστε και να απολαμβάνουμε την χάρη του Θεού και την βασιλεία Του εις την ζωή μας διά πρεσβειών και του Νεοφανούς Αγίου Φανουρίου, αλλά και τον Αγίων της πίστεώς μας”.

